capitulum XVIII

(1)	Caesar hac oratione Lisci Dumnorigem, Diviciaci fratrem, designari sentiebat, sed, quod pluribus praesentibus eas res iactari nolebat, celeriter (=conventum audientium) dimittit, Liscum retinet.
(2)	Quaerit ex solo ea quae in conventu dixerat. Dicit (< liber; adv. compar.) atque (< audax; adv. compar.).
(3)	Eadem secreto ab aliis quaerit; reperit esse vera: ipsum esse Dumnorigem, $summa\ audacia$ (a), magna apud plebem propter liberalitatem gratia, cupidum $rerum\ novarum$ (b).
	(3a): ablativus (3b): genetivus
(4)	Complures annos portoria reliquaque omnia Haeduorum vectigalia $parvo\ pretio$ (a) redempta habere, propterea quod $illo\ licente$ (b) contra liceri audeat nemo.
	(4a): ablativus (4b): ablativus
(5)	His rebus et suam rem familiarem (augeo; inf. perf. act.) et facultates ad largiendum magnas comparasse; magnum numerum equitatus suo sumptu semper alere et circum se habere, neque solum domi, sed etiam apud finitimas civitates ($< largus; adv. = large$) posse, atque huius potentiae causa matrem in Biturigibus homini illic nobilissimo ac potentissimo conlocasse; ipsum ex Helvetiis uxorem habere, sororum ex matre et propinquas suas (nubo; supinum I) in alias civitates conlocasse.
(6)	Favere et cupere Helvetiis propter eam affinitatem, odisse etiam suo nomine Caesarem et Romanos, quod <i>eorum adventu</i> (a) potentia eius deminuta et Diviciacus frater in antiquum locum gratiae atque honoris sit restitutus.
	(6a): ablativus
(7)	Si quid accidat Romanis, summam in spem per Helvetios regni obtinendi venire; imperio populi Romani non modo $__$ $(ex/sine/a/de)$ regno, sed etiam $__$ $(ex/sine/ab/de)$ ea quam habeat gratia desperare.